

Tisztelt Polgármester Úr!

Tisztelt Vezérigazgató Úr!

Tisztelt Rektor Úr!

Tisztelt Emlékezők!

Én úgy érkeztem ma ide, a csodálatos soproni erdőbe, ahol helyet kapott a trianoni emlékpark, hogy nem a magyar történelem e páratlan szomorú eseményére helyezem a hangsúlyt. **Több mint 100 év telt el!** Nem szabad, hogy ma csak a fájdalomra, a veszteségre koncentráljunk!

**„Nem kell beszélni róla sohasem,
De mindig, mindig gondoljunk reá.
Mert nem lehet feledni, nem, soha,
Amíg magyar lesz és emlékezet,
Jog és igazság, becsület, remény, ...”** írja Juhász Gyula:
Trianon című versében.

Persze fáj és fájni fog, de nekünk itt, a 21. század harmadik évtizedében, amellet, hogy emlékezünk, **az erőinket az összefogásra, az összetartozásra kell összpontosítanunk!**

A Soproni Egyetem örökre összefonódott Trianonnal. Alapértékeink közé tartoznak a hazaszeretet, a hűség, a bátorság. A selmeci diákok magukkal hozták hagyományait. Olyan hagyományokat, amelyek bennünket, a Soproni Egyetem polgárait és a mi identitásunkat alapvetően meghatározzák. A

hagyományok átörökítése, valamint az ismeretek átadása mellett **fontos feladatunk és felelősségünk az is, hogy átadjuk a hallgatóinknak a nemzetben való gondolkodás és az egész magyar közösségért való cselekvés élményét.**

A Soproni Egyetem fontos küldetése tehát, hogy szoros együttműködésben legyen a külhoni magyarokkal. Oktatóink rendszeresen tartanak előadásokat Felvidéken, Erdélyben, a Vajdaságban, Muravidéken. Fontos mérföldkő, hogy a hallgatóink a szakmai gyakorlatukat már külhoni magyar intézményekben is elvégezhetik. Vasárnap érkezett meg az egyik pedagógushallgató kéthónapos székelyudvarhelyi szakmai gyakorlatáról, ahonnan sírva búcsúzott, mert olyan élményekben és szeretetben részesült, ami átértékelte és újraírta az eddig a magyar hazáról vallott nézeteit.

A háború sújtotta Ukrajnában élő **kárpátaljai magyarokat sem hagytuk magára.** Páratlan összefogással rendszeresen juttatjuk el hozzájuk adományainkat.

Ma, a nemzeti összetartozás napján, emlékezzünk közös múltunkra, de éljük meg büszkén a jelenünket és gondoljunk a jövőnkre is. Ezen a napon emlékezünk arra, hogy bárhol is élünk a világban, mi mindig összetartozunk. **Minden magyart összeköt** a közös nyelv, a csodálatos magyar kultúra, a hagyományok, a magyarok világraszóló teljesítményei, a tudomány, a gazdaság és a sport területén szerzett fantasztikus eredményeink. Ez a mi közös örökségünk, minden magyaré, bárhol is éljen a világon.

Kedves Hallgatók! Sokszor mondjuk el Nektek/Önöknek, hogy járjátok be a világot, szerezzetek sok-sok tapasztalatot,

tanuljatok idegen nyelveket, de **ne feledjétek soha, hogy a szép magyar hazátok visszavár benneteket!**

A tehetségeket a munkátokkal, a szorgalmatokkal itthon kamatoztassátok! Közben persze tegyetek azért is, hogy megismerjék külföldön a mi igazi arcunkat!

Egy lövétei népdallal kívánom, hogy mindannyian érezzük meg ennek a napnak az erejét, és adjuk tovább a gyerekeinknek a szeretet és összetartozás üzenetét!

**„Azért oly szép ez a világ
Mert a szíve Magyarország
Nincs a földnek még ily hona
Itt a világ minden java”**

Köszönöm a figyelmet!